

بداندیشی قبیح را وفروود نمی آید و بال
بداندیشی قبیح مگر باهل او پس منتظر
نیستند مگر آئین عقوبت پیشینان را پس
نخواهی یافت بآئین خدارا تبدیلی
ونخواهی یافت بآئین خدا تغییری (۴۳) .

آیا سیرنکرده اند در زمین تابینند چگونه
شدانجام کار آنانکه پیش ازایشان بودند و
انجماعت بودند زیاده ترازایشان درقوت
وهرگز نیست که عاجز کند خدارا چیزی
درآسمان ها ونه درزمین هرآئینه او هست
داناتوانا (۴۴) .

و اگر گرفتار کردی خدا مردمان را به
سزای آنچه می کردند نگذاشتی برپشت
زمین هیچ جانوری را ولیکن موقوف
میدارد ایشانرا تامیعادى معین پس چون
آید میعاد ایشان پس هرآئینه خدا هست به
بندگان خود بینا (۴۵) .

سوره یس مکی است و آن هشتاد و سه
آیت و پنج رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
یس (۱) .

قسم به قرآن باحکمت (۲) .
هرآئینه تو ازپیغامبرانی (۳) .
برراه راستی (مراد دارم) (۴) .
فروفرستادن غالب مهربان (۵) .

تابترسانی قومی را که ترسانیده نه شده
اند پدران ایشان پس ایشان غافلان

التَّيِّبِ إِلَّا يَأْهَلِهِ ۚ فَمَلَّ يُنظَرُونَ ۚ الْأَسْتِ الْأَوَّلِينَ ۚ
فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَوِيلًا ۝

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَكَلِمُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَا لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
یس ۱

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝
إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ ۝
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝

لِيُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا نَذَرَ ۚ وَإِلَهُمْ غُفُلُونَ ۝

اند^(۱) (۶) .

هرآئینه ثابت شد وعدهٔ عذاب بر اکثر ایشان پس اکثر ایشان ایمان نمی آرند (۷) .
هرآئینه قراردادیم در گردن های ایشان طوق ها پس آن طوقها تا زنج باشند پس ایشان سر بالا کردگانند (۸) .

وساختیم پیش روی ایشان دیواری وپس پشت ایشان دیواری باز پوشیدیم ایشان را پس ایشان هیچ نه بینند^(۲) (۹) .

وبرابرست برایشان که بیم کنی ایشانرا یا بیم نکنی ایشان را ایمان نیارند (۱۰) .

جزاین نیست که می ترسانی کسی را که پیروی پندکند و برسد از خدا غائبانه پس بشارت ده اورا بآمرزش و مژگنرانی (۱۱) .

هرآئینه ما زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم آنچه پیش فرستادند^(۳) و می نویسیم نقش اقدام ایشان را و هر چیزی را احاطه کردیم در کتاب ظاهر^(۴) (۱۲) .

و بیان کن برای ایشان داستانی قصهٔ اهل ده چون آمدند بآن ده پیغامبران (۱۳) .

آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان دوکس را پس به دروغ نسبت کردند ایشان را پس قوت دادیم به سومی پس هر سه کس

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ الَّذِينَ هُمْ يُكْفُرُونَ ﴿۱﴾

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ أَغْلَالَفًا يُبْهِى إِلَى الْأَذْقَانِ هُمْ فَتَقْمَحُونَ ﴿۲﴾

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۳﴾

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۴﴾

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿۵﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۶﴾

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۷﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿۸﴾

(۱) یعنی دربنی اسماعیل هیچ پیغمبری مبعوث نشده بود .

(۲) مترجم گوید این هردو آیت تمثیل و تصویرست یاس ایشان را از شناختن حق .

(۳) یعنی از اعمال خیر و شر .

(۴) یعنی لوح محفوظ .

گفتند هر آئینه مابسوی شما فرستادگانیم (۱۴) .

اهل ده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرونه فرستاده است رحمن هیچ چیز نیستید شما مگر دروغ میگوئید (۱۵) .

گفتند پروردگار ما میدانند که هر آئینه مابسوی شما فرستادگانیم (۱۶) .

و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن ظاهر (۱۷) .

گفتند هر آئینه ماشگون بد گرفتیم به شما اگر باز نآئید البته سنگ سارکنیم شمارا و البته برسد به شما از جانب ماعقوبت درد دهنده (۱۸) .

گفتند شگون بد شما همراه شما است آیا اگر پند داده شود شمارا بر شگون بد حمل کنید بلکه شما گروهی از حد گذشته اید (۱۹) .

و آمد ازدور ترین محل های آن شهر مردی شتابان گفت ای قوم من پیروی کنید آن پیغامبران را (۲۰) .

پیروی کنید کسی را که نمی طلبد از شما هیچ مزدی و ایشان راه یافتگانند (۲۱) .

و چیست مرا که عبادت نه کنم معبودی را که بیافرید مرا و بسوی وی بازگردانیده خواهید شد (۲۲) .

آیا بجزوی معبودانی گیرم اگر بخواهد خدای تعالی در حق من زینانی دفع نه کند از من شفاعت ایشان چیزی را

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ سَمِيٍّ إِلَّا نَجْمٌ لِآلِهَاتِكُمْ يُحْكُمُونَ ﴿۱۴﴾

قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمَنَا مَا لَا آبَاءُكُمْ لَمْ يُعَلِّمُوا سِوَاكُمْ وَمَا كُنَّا بِمُرْسَلِينَ ﴿۱۵﴾

وَمَا عَلَيْكُمْ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۶﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَّعْنَا بِكُمْ الْفُلِينَ لَمَّا سَأَلْنَاكَ الرَّحْمَنُكَ وَكَيْسَكَ مِمَّا عَدَا بَأْسَهُمْ ﴿۱۷﴾

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِمَثَلِ شِئَانِكُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۱۸﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۹﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۲۰﴾

وَمَا لِي لَأَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَالَّذِي تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْسِنُونَ صُنْعَهُمْ لِمَكَانٍ يُرْتَدُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَتَّقُونَ اللَّهَ فَهُمْ يُعَذِّبُهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ بَرُّورٌ وَهُمْ لَا يُذَكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

إِنِّي إِذْ أَلْقَيْتُ ضَلِيلَ مُوسَى ﴿۳۴﴾

و از ایشان خلاص نکنند مرا (۲۳) .
هر آینه من آنگاه در گمراهی ظاهر باشم
(۲۴) .

إِنِّي أَسْنَتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿۳۵﴾

هر آینه من ایمان آوردم به پروردگار شما
پس بشنوید از من (۲۵) .

فَبِمَا آذَخِلَّ الْجَنَّةَ قَالَ لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾

گفته شد او را در آی به بهشت گفت ای کاش
قوم من میدانستند (۲۶) .

يَا عَافِيَةَ رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُومِينَ ﴿۳۷﴾

که به چه چیز بیامرزید مرا پروردگار من
و ساخت مرا از نواختگان (۲۷) .

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ

و فرود نیاوردیم بر قوم او بعد از او هیچ
لشکری از آسمان و نیستیم ما فرود آورنده
لشکر (۲۸) .

وَأَلَّا تَنْزِيلُنِي ﴿۳۸﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودُونَ ﴿۳۹﴾

نه بود عقوبت ایشان مگر يك فریاد تند
پس ناگهان ایشان چون آتش فرو مرده
شدند (۲۹) .

يُخْرِجُهُ عَلَى الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

ای وای بر بندگان نمی آید بدیشان هیچ
فرستاده مگر با او تمسخر می کردند (۳۰) .

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۴۰﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ

آیا نه دیدند چه قدر هلاك ساختیم پیش
از ایشان طبقات مردمان را که آنجماعت
بسوی ایشان باز نمی آیند (۳۱) .

لَا يُرْجُونَ ﴿۴۱﴾

وَأَن كُلُّ لَوْمَةٍ لَدَيْنَا نَحْضَرُونَ ﴿۴۲﴾

و نیست هر طبقه مگر جمع آورده نزد
ما حاضر کرده شده (۳۲) .

وَأَنَّهُمْ لَأَرْضَ الْمَيْتَةِ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا

و نشانه هست برای ایشان زمین مرده
زنده گردانیدیم آن را و بر آوردیم از آن دانه
پس از آن دانه میخورند (۳۳) .

فَبَنَّهُ يَأْكُلُونَ ﴿۴۳﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا حَبْلَتٌ مِّنْ حَبْلٍ وَأَعْنَابٌ وَقَبْرَ تَابُوتِهَا مِن

و آفریدیم در زمین بوستان ها از درختان

الْعَيُونَ ﴿۳۴﴾

خرما ودرختان انگور وروان ساختیم
در آن بوستان چشمه ها (۳۴) .

تابخورند از میوه آنچه مذکور شد و نه
ساخته است میوه را دست های ایشان آیا
پس شکر نمی کنند (۳۵) .

پاکست آنکه آفرید اجناس را تمام آن
از آنچه میرویانندش زمین و از جنس آدمیان
و از آنچه ایشان نمی دانند (۳۶) .

ونشانه هست ایشانرا شب مانند پوست
می کشیم از وی روز را پس ناگهان ایشان
در تاریکی آیندگان باشند (۳۷) .

وآفتاب می رود براهی که قرارگاه ویست
اینست اندازۀ خدای غالب دانا (۳۸) .

وماه مقرر کردیم برای او منزل ها تا آن
که بازگردد مانند چوب کهنه خوشه خرما
(۳۹) .

نه خورشید می سزدش که دریابد ماه را
ونه شب سبقت کننده است بر روز^(۱)
وهریکی از خورشید و ماه و ستاره
ها در آسمانی سیر میکنند (۴۰) .

ونشانه هست ایشانرا که ما برداشتیم
قوم بنی آدم را در کشتی پُر کرده شده
(۴۱) .

وآفریدیم برای ایشان مانند کشتی آنچه
سوار می شوند بر آن^(۲) (۴۲) .

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۵﴾

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَنْوَارَ كَمَا تَأْتِيهِتُ الْأَرْضُ وَوَهَبَ لَهَا سُبْحَانَهَا وَمَا يُعَلِّمُونَ ﴿۳۶﴾

وَأَيُّ لَهْمٍ لَيْلٌ تَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ ﴿۳۷﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۸﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۳۹﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۰﴾

وَأَيُّ لَهْمٍ لَهْمٌ آتَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿۴۱﴾

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۴۲﴾

(۱) یعنی پیش از انقضای روز نمی آید .

(۲) یعنی شتر و فیل .

واگر خواهیم غرق کنیم ایشان را پس هیچ فریاد رس نه باشد برای ایشان و نه ایشان رها کرده شوند (۴۳) .

لیکن رحمت کردیم از جانب خود و بهره مند ساختیم تاملتی (۴۴) .

وچون گفته شود بایشان که بترسید از عقوبتی که پیش دستهای شما باشد و از عقوبتی که پس پشت شما باشد بُود که بر شما رحم کرده شود (۴۵) .

اعراض کنند و نمی آید بدیشان هیچ نشانه از پروردگار ایشان الاّ از آن روگردان باشند (۴۶) .

وچون گفته شود بایشان که خرج کنید از آنچه روزی داده ست شما را خدای تعالی گویند کافران به مسلمانان آیاطعام دهیم کسی را که اگر خدای تعالی می خواست طعام دادی او را نیستید شما مگر دگرماهی ظاهر (۴۷) .

ومی گویند کافران کی باشید این وعده اگر راست گوئید (۴۸) .

انتظار نمی کشند مگر یک نعره تند را که بگیرد ایشان را و ایشان خصومت کنان باشند (۴۹) .

پس نتوانند وصیت کردن و نه باهل خود بازگردند (۵۰) .

ودمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها بسوی پروردگار خویش

وَأَنْ نَّشَاقُوهُمْ فَلَا صَرْيَعَهُمْ وَلَا هُمْ يَبْقَدُونَ ﴿۳۶﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۷﴾

وَإِذَا حِيلَ لَهُمُ الْقَوَامَاتُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَقُوا لَكُمْ رَحْمَةً ﴿۳۸﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنَ الْبُؤْسِ إِلَّا كَأَنَّهُمْ مَعْزُومِينَ ﴿۳۹﴾

وَإِذَا حِيلَ لَهُمُ الْقَوَامَاتُ رَزَقَهُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ أَتَمًّا لَا تُضِلُّهُمُ سُبُلًا لَّنْ نَّوَسِّتَهُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ تَبَانًا أَنَّهُمُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۰﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدَانِ لئن لم نصدّقين ﴿۴۱﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿۴۲﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كُوفِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۳﴾

وَنُفَعَةٌ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْجِبَالِ إِثْرًا إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُجَلُونَ ﴿۴۴﴾

بشتابند (۵۱) .

گویند ای وای بر ما که برخیزانید ما را از خواب گاه ما آری این هما نست که وعده داده بود خدای تعالی و راست گفتند پیغامبران (۵۲) .

نباشد این واقعه مگر نعره تندی پس ناگهان ایشان جمع آورده نزد ماحاضر کرده شده باشند (۵۳) .

پس امروزستم کرده نخواهد شد بر هیچ کس هیچ ستمی و جزا داده نه خواهید شد الا بحسب آنچه میکردید (۵۴) .

هر آئینه اهل بهشت امروز در کاری هستند شادانند (۵۵) .

ایشان وزنان ایشان در سایه ها بر تخت هانشیننده اند (۵۶) .

ایشان راست در بهشت میوه و ایشان راست آنچه طلب کنند (۵۷) .

گفته شود سلام باد از جانب پروردگار مهربان (۵۸) .

و بگوئیم جدا شوید امروز ای گناه گاران (۵۹) .

ایا حکم نه فرستاده بودم بسوی شما ای اولادِ آدم که مپرستید شیطان را هر آئینه وی شمارا دشمن آشکاراست (۶۰) .

و آنکه پرستید مرا این ست راه راست (۶۱) .

و هر آئینه گمراه ساخت شیطان از قوم

قَالُوا لَوْلَا جَاءَنَا بَعْثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۱﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِغَةً وَاحِدَةً وَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۲﴾

قَالِيَوْمَ لَا نُظَلُّكُمْ نَفْسٌ سَبِيئًا وَلَا نُجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُونَ ﴿۵۴﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكُمْ مُتَكُونَ ﴿۵۵﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۶﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۷﴾

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ فَآهَذَا لَهُمْ جُزْءٌ ﴿۵۸﴾

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا آدَمُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۵۹﴾

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۰﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾

شما خلقی بسیار را آیانی دانستید (۶۲) .
این آن دوزخ است که وعده داده می شد
شمارا (۶۳) .

درآئید بآن امروز به سبب کافر بودن خود
(۶۴) .

امروز مهربانیم بردهان های ایشان و سخن
گوید باما دست های ایشان و گواهی دهد
پاهای ایشان بآنچه می کردند (۶۵) .

و اگر خواهیم نابود کنیم چشم های ایشان
را پس سبقت کنند بسوی راه پس
از کجا ببینند (۶۶) .

و اگر خواهیم مسخ کنیم ایشان را برجای
ایشان پس نه توانند گذشتن از آن جا و
باز نه گردند (۶۷) .

و هر که را عمر دراز می دهیم نگویند می
کنیمش در آفرینش آیا در نمی یابند
(۶۸) .

و نیاموختیم این پیغام بر را شعر و لائق
نیست او را نیست این مگر پند و قرآن
آشکارا (۶۹) .

تا بترساند هر که زنده باشد^(۱) و ثابت
شود حجت بر کافران (۷۰) .

آیانه دیدند که ما آفریدیم برای ایشان
از آنچه ساخته است دست های ما چهار پایان

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۲﴾

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۴﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَنصِتُهُمْ أَرْجُلَهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۶۵﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى
يُبْصِرُونَ ﴿۶۶﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَمَسْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۶۷﴾

وَمَنْ يُعْمِرْهُ نُكْسِنُهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۸﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۶۹﴾

لَيَبْدِيَنَّ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيُحْيِي الْقَوْلَ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿۷۰﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَا عَمِلَتْ أَيْدِيهِمْ أَنَّا نَأْتِيهِمْ لَهَا لِيَكُونُوا ﴿۷۰﴾

(۱) یعنی صاحب فهم باشد .

را پس ایشان آنرا مالکانند (۷۱) .

ورام ساختیم چهار پایان را برای ایشان
پس بعض از آن سواری ایشانست و بعض
از آن را میخورند (۷۲) .

وایشانراست در چهار پایان منفعت
ها و آشامیدنیها آیشکر نمی گزارند (۷۳) .
و گرفتند سوای خدا معبودان را تا بُوَد که
ایشان یاری داده شوند (۷۴) .

نه توانند یاری کردن ایشان و این بتان
برای ایشان لشکری حاضر کرده شده اند
(۷۵) .

پس اندوه گین نکند ترا سخن ایشان
هر آئینه مامیدانیم آنچه پنهان میکنند
و آنچه آشکار می نمایند (۷۶) .

آیند دانسته است آدمی که ما آفریدیم او را
از نطفه پس ناگهان وی خصومت کننده
آشکار شد (۷۷) .

زد برای ما مثالی و فراموش کرد آفرینش
خود را گفت که زنده کند استخوان هارا
در حالتی که آن کهنه شده باشند (۷۸) .

بگوزنده کندش آن که آفرید او را اول بار
و او بهر قسم آفرینش داناست (۷۹) .

آنکه پیدا کرد برای شما از درخت سبز
آتش را پس ناگهان شما از آن درخت آتش
می افروزید (۸۰) .

آیا نیست آنکه آفرید آسمان ها و زمین را

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۵۱﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ وَمَشَارِبٌ أَقْلًا يَشْكُرُونَ ﴿۵۲﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ يَبْصُرُونَ ﴿۵۳﴾

لَا يَسْمَعُونَ نَجْوَاهُمْ وَّهُمْ لَهُمْ جُنُودٌ مُّخْتَفُونَ ﴿۵۴﴾

فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعَالَمَ لَمُنْزِلُونَ وَمَالِئُونَ ﴿۵۵﴾

أَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانَ إِذَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿۵۶﴾

وَصَرَبَ لَنَا مِثْلَ دَوَابِّ خَلْقِهِ قَالَ مَنْ نَحْنِي الْعِظَامُ وَهِيَ رُبِيمٌ ﴿۵۷﴾

قُلْ يُبَيِّنُهَا لَكُمُ الَّذِينَ أَنْشَأَهَا أَوَّلَ نَسَبٍ وَهِيَ رَجُلٌ يَخْفَى عَلَيْكُمْ ﴿۵۸﴾

لِلَّذِينَ جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ

تُوقَدُونَ ﴿۵۹﴾

أَلَيْسَ الْبَدَىٰ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَفْقَهُ بَدَىٰ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ

وَمَا لَهُمْ بَلِيٌّ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱﴾

توانا بر آنکه بیافریند مانند ایشان بلی
واوست آفریننده دانا (۸۱) .

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذْ أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۲﴾

جزاین نیست فرمانِ خدا چون بخواهد
آفریدن چیزی را که بگویدش بشوپس می
شود (۸۲) .

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۳﴾

پس پاک ست آنکه بدستِ اوست
پادشاهی هرچیز و بسوی اوباز گردانیده
شوید (۸۳) .

سوره صفت مکی است و آن یک صد و هشتاد
ودو آیه و پنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بجماعتی از ملائکه که صف میکشند
صف کشیدنی^(۱) (۱) .

پس قسم بجماعتی میرانند راندنی^(۲)
(۲) .

پس قسم بجماعتی که تلاوت میکنند
تلاوت کردنی (۳) .

هرآئینه معبود شما یکی ست (۴) .

اوپروردگارِ آسمان هاوزمین ست و آنچه
درمیان این هاست و اوپروردگارِ مشرق
هاست^(۳) (۵) .

هرآئینه ماآرائش دادیم آسمانِ دنیا را

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿۱﴾

فَالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾

فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ﴿۳﴾

إِنَّ الْعِلْمَ لَوَاجِدٌ ﴿۴﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَلِيكُهَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿۵﴾

إِنَّا زَيْنَةَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَرِيَّةٌ الْكَوَاكِبِ ﴿۶﴾

(۱) مترجم گوید یعنی نزدیک پروردگار خود .

(۲) مترجم گوید یعنی شیاطین را والله اعلم .

(۳) یعنی و مغرب هانیز .